

د هندپه جيلونو کي دافغان بنديانو کورني به څوک ووري؟

دتيرو دوه نيمو لسيزو راهسي د هندوستان په انسان خوړونکو زندانونو کي په لسگونه افغانان د ژوند تر ټولو ترخي شپي تيروي او ځينوئي په همدې زندانونو کي ژوندله لاسه ورکړي خو افغان دولت ئي په لوی لاس پر پوښتنه سترگي پټوي .

مورته تازه رارسيدلي راپورونه ښيي چي د کرزي په دولت کي ددغو بنديانو کورنيو او خپلوانو نژدې يوه لسيزه د افغان دولت هره دروازه ټکولي خو هيڅ څوک پيدا نسو چي ددغه زندانيانو غم وځوري.

دغه افغانان چي اکثره ئي د ۱۹۸۶ او ۲۰۰۳ کلنو ترمنځ په جنائي جرمونو اوبيلابيلو تورونو او شکونو د راجستان ايالت د مرکز جی پور ، جودپور ، بيکانيير زندانونو همدا رنگه د اترپرديش د نوي او زاړه ډيلي په سنترل جيلونو ددې ترڅنگ د بمبئي ، سيرينگر او دشملې په مرکزي زندانونو کي اچول سوي دي چي دهندي دولت لخوا هر يوه ته د يو کال څخه تر اووه کلونو پوري سزاوي اورولي چي دوی ټولو دغه ټاکلي مودې پوره کړي ان ددغو بي سرپرستو افغانانوڅخه ئي ځينو د خپلو سزاودپوره کيدو ۱۵ کاله اضافه په زندانونو کي تير کړي دي او اوس په بيلابيلو ناروغيو مبتلا دي .

دغه زندانيان د بغلان ، لوگر ، ميدان وردگ ، پکتيا ، باميان ، کندهار او هرات ولايتونو اوسيدونکي دي چي زموږ د معلوماتو له مخي په ډير بد او ځورونکي حالت کي يوازي ددې لپاره هره ورځ د زندان دروازي ته سترگي په لاره پاته وي چي د دوی پوښتنې او گروږني ته به دافغانستان دولت راځي . خو دالس کاله وسوه چي د ولسمشر کرزي دفتر ، دافغانستان پارلمان ، د بهرنیوچارو وزارت او په هندکي دافغانستان سفارت ټوله په دې خبر دی چي دغه افغانان په دې زندانو کي تر يولو بشرې جنائت لاندې شپي سبا کوي . خو هيڅ چا هم ددوی د خلاصون غوښتنه دهغه هندي دولت څخه وه نه کړه چي د دوستي نارې ئي د هر افغان چارواکي له خولي راوړي .

د نړيوالو بشرې قوانينو په رڼا کي د دولتونو ترمنځ د بنديانو راکړه ورکړه د بهرنیو چارو دوزارتونو او سفارتونو په ساده غوښتنو ترسره کيدای سي په داسي حال کي چي دهند او پاکستان تر منځ اوږدې جگړيزي دښمنۍ په مخکي پرته دی بيا هم يو دبله زندانيان تبادلې کوي خو افغان دولت دهنندوستۍ دونه اغيزمن کړی دی چي دخپلو اتباعو غوښتنه هم ورته شرم ښکاري . په تيره بيا په هند کي دافغانستان د سفارت په نامه د هندي اجيرانو په مرکز کي خو داسي غوښتنه د کفر په معنا بلل کيږي .

زموږ د معلوماتو لمخي په دغو زندانيانو کي يوازي يولس کسه د بغلان ولايت د نهرين ولسوالۍ اوسيدونکي هر يو ميرويس دنسيم گل زوی ، عبدالغفور د عبدالغني زوی ، گلزمان ، عبدالحميد دمحمدرحيم زوی ، تازه خان ، خيرالدين دحاجي سلام زوی ، محمد ايوب د عبدالقادر زوی ، حمزه محمد دصالح محمد زوی ، سعيد د محمدظاهر زوی او بازمحمد دمحمداعظم زوی دي چي دکشمير د لياري هندوستان ته په ۱۹۹۵ ميلادي کال کي دمزدورئ لپاره اوبتلل چي هندي چارواکو نيولي دي .

په هند کي زموږ همکارانو د شملې په مرکزي زندان کي دهغه درواغان بنديانو يونس ، کریم الله او محمد الله سره ليدلي چي ددوی په وينا دوه دکندهار بل د هرات ولايت اوسيدونکي دي او دولس کاله د خپله کوره رابيل سوي او په شمله کي دبندي شپي تيروي . يونس زموږ همکار ته ويلې چي دکورنۍ هيڅ احوال نه لري او نه ئي هم کورنی دده په اړه معلومات لري نوموړی وائي چي گومان کوي چي کورنی ئي مرشميرلی يم ، ديونس په وينا چي ديوي لور پلار دي او نژدې دولس کاله وړاندي د قتل په يوه دسيسه کي زنداني سوی نوموړي زموږ همکارانو ته د محاکمې هغه لاسوند ښولی چي دبندي سزا ئي اووه کاله مخکي پوره کړي ده خو لا هم دافغان چارواکو د بيغورئ لکبله په زندان کي بند پاته دی .

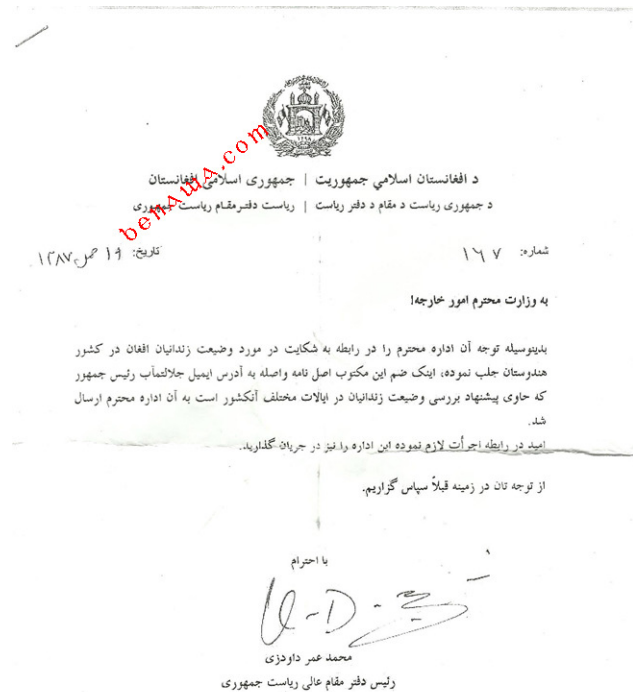
په ۲۰۰۳ ميلادي کال کي په لومړي ځل يو افغان چي دامريکا د ټکساس په ايالت کي اوسيدونکي په هند کي دافغان بنديانو سره په هغو تورو زندانونو کي وکتل . او وروسته ئي ددوي دخلاصون لپاره په هند کي دافغانستان دسفارت سره اړيکي ټنگي کړي او دهغه وخت سفير مسعود خليلي دخپل ستمي تعصب لمخي دغه موضوع په لوی لاس همداسي نيمگړې پريښوده . کله چي نوموړي افغان يوځل بيا په ۲۰۰۴ او ۲۰۰۵ کلونو کي ددغه زندانيانو ځورونکی حالت وليد نو په کابل کي ئي دافغانستان د دولت ، ولسي جرگي او نورو اړوند اورگانونو ته عريضې وکړه . چي بيلاخبره د ۱۳۸۷ هـ کال دحمل دمياشتې په ۱۹ مه نيټه ئي دولسمشر کرزي له دفتر څخه د بهرنیو چارو پر وزارت د ۱۶۷ نمر مکتوب په صادرولو دغه موضوع راپورته کړه . کله چي وزارت نوموړي موضوع

ديانو شميره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکاري ته رابولي . په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادښت: دليکنې د ليکنيزي بني پاڙوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ

په هند کې افغانستان ته د همدې کال (۱۳۸۷) د چنگاښ په ۲۲ مه د ۲۱۰۱ نمبر مکتوب له لارې ولیرل هغه وخت په هند کې مخدوم رهین سفیر و نوموړي نه یوازې چې د بهرنیو چارو وزارت او کرزي د دفتر مکتوبونو ته ارزښت ور نه کړه حتی د نوموړي افغان دلیلو څخه ئې ډډه وکړه . او دخپل قونسل له لارې ئې دا موضوع په سفارت کې دننه څو ورځې هاخوا دیکو کړه خو هیڅ اقدام ئې ونه کړ . ځکه نوموړی ته همیش تر افغانانو ډیرې دهنډگتې مهمې دي

نوموړي افغان مور ته په تېلفوني خبرو کې وویل چې تر هغه وروسته دافغانستان ولسي جرگې ته د موضوع په اړه عاریض سوم . او د همدې کال (۱۳۸۷) دلیندی دمیاشتي پر ۲۱ می د ولسي جرگې دبین المللي امورو دکمیسیون څخه ۳۳-۴۵۶ نمبر مکتوب په صادرولو سره دغه موضوع یواری بیا دبهرنیو چارو وزارت ته ولیرل او دبهرنیو چارو وزارت یوځل بیا دغه موضوع په هند کې افغانستان ته ولیرل خو داچې رهین مخدوم دبښتنو سره ځانگړی تعصب درلود نو دغه موضوع ئې همداسې بي ارزښته وگڼل .

کله چې مو دا موضوع په نیویارک کې د بشردحقوقو نړیوالي ادارې (امنستي انترنشنل) سره شریکه کړه نو په هکله ئې په دغه اداره کې دجدي پلټونو بحث راپورته سو. دبشر حقوقو نړیوال سازمان وائی که چیرې په رشتیا په هندي زندانونو کې دنوموړو افغانانو سره همدا برخود روان وي نو دهند حکومت تر څنک دافغان دولت له لوري رهین مخدوم او مسعود خلیلي به هم دبشري حقوقو څخه په سرغړونو کې بشکيل راوؤځي . په هند کې دبشر حقوقو یو فعالی اغلی میناکیشي په بمبئی کې مور ته وویل چې دغه موضوع اوس له نژدې تعقیبوي .

ها خوا مور ته د نوموړي زندانیانو څخه یوه ویلي چې په څو واري دوی خپله هم مخامخ په هند کې د افغان سفارت سره اړیکې نیولي او دنظامي اتشي دعباسي په نامه یو کس سره ئې په سفارت کې په وارو وارو خبري کړي او دخپل برخلیک په اړه ئې دمرستي غوښتنه ځیني کړي خو دوی وائی چې نوموړي ددوی په خبرو غوړ ندی نیولی .

دجئ پور دزندان یو افغان زندانی چې دبامیان ولایت اوسیدونکی دی بیامور ته ویلي چې درې کاله وړاندي هغه دوه پنجشیران چې ددوي سره یوځای بندیان و د یو شمیر کسانو لخوا چې ځانونه ئې دافغان سفارت کارکونکي بلل دپیسو په بدل کې خوشي سول داچې دوی هیڅ نوعه مالي ملاتړ نه لري او نه ئې هم دکورنی څخه دلته څوک راتلای سي نو تر اوسه همداسې بي برخلیکه پاته دي .

آدرس: سوک دارالامان شورای ملی
تلفون: (+93) 752016747
Address: Darulaman Road, National assembly
Tele # (+93) 752016747

د پانو شمیره: له ۲ تر ۴
افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
باندنې: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پاوالې د لیکوال په غاړه ده ، هبله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په څیر و لولئ

کله چې مو په افغانستان کې د ولسمشر کرزي دوياند وچيد عمر څخه په دې هکله پوښتنه وکړه هغه ددې موضوع څخه ناخبري وښوده او وويل چې تاسې په دې هکله د بهرنيو چارو له وزارت سره اړيکې ونيسې . ددې تر څنګ مو دوه ځله په هند کې پخواني سفير داطلاعاتو کلتور اوسني وزير رهين مخدوم سره اړيکې ټنګې کړې خو هغه پرمورد تيلفون اړيکه بنده کړه بايد دې ښاغلي ته ووايو چې دتيلفون په بنديدو دا موضوع هيڅکله نه پټيږي .

کله چې مو د افغانستان د مشرانو جرګې د شکايتونو د اورېدلو کمېسيون مشر ډاکټر زلمی وپوښتی نو هغه وويل :دوه کاله مخکې چې د مشرانو جرګې په تيره دوره کې د شکايتونو اورېدلو کمېسيون مشر وم، يوشمير کورنيوله ملي شورا څخه په هندکې دخپلو خپلوانو درانتقاليدو غوښتنې درلودې ، مور د بهرنيو چارو وزارت چارواکي راوغوښتل، هغوی مور ته وويل چې مور به په هند کې خپل سفير ته لارښوونه وکړو او په هغه وخت کې هم دوی ته د افغان ولسمشر حامد کرزي له خوا حکم راغلی وو او دوی ته يې ويلي وه، چې دا موضوع وڅېړي او هغه کسان چې لس دولس کاله کيږي زندانيان دي او د بند په اړه يې اسناد هم نسته، د هند له حکومت سره دي په تفاهم دغه زندانيان را انتقال کړي.

ښاغلي زلمی مور ته وويل چې هغه وخت د بهرنيو چارو وزارت چارواکو مور ته په همدې خبره ډاډ راکړ، له بده مرغه چې نه بيا وزارت او نه د وخت سفير په دې اړه څه وکړل هغه وخت د هند سفير د اطلاعاتو او کلتور اوسنی وزير سيد مخدوم رهين وو .

ډاکټر زلمی زياته کړه چې له نيکه مرغه اوس رهين مخدوم په افغانستان کې دی او راغواړو يې پوښتنه به ځنې وکړو، مور داسې فکر کوو چې د ولسمشر حکم به ده مطالعه کړی هم نه وي. د ولسمشر حکم د اساسي قانون حيثيت لري، دا چې ولي نه دی اجراسوی دا پوښتنه به هم کوو .

خو د بنديانو ځينو کورنيو بيا د ډاکټر زلمی دخبرو په تړاو مور ته ويلي چې د مشرانو جرګې ته تر اوسه په دې اړه کوم چارواکی ندی راغوښتل سوی اويوازي پارلمان د مکتبونو له لاري دا موضوع د بهرنيو چارو وزات ته ليرلې وه . د بنديانو خپلوال دافغانستان پارلمان په دې گرم بولي چې دې موضوع ته دځينو سياسي او ژبني ناندريو په چوکاټ کې گوري . حال دا چې په هند، ايران او پاکستان کې پر افغان بنديانو لوی بشري جنايت روان دی .

نژدې يوه نيمه مياشت کيږي چې مور پر دې موضوع څيړنه کوو او په هندي زندانونو کې د افغان بنديانو څخه مو د هغوی دکورنيو د څرک معلومولو په موخه په هيواد کې بيلابيلو سيمو ته خپل همکاران وليرل . په پايله کې موداسي کورنی وروسته تر زياتو گروپونو وموندلې چې خپل خپلوان ئې څه باندي شل کله مخکې حق ته سپارلي بللي ول . کله چې مو ددغو بنديانو کورنيو ته دهغوی د مرو بللو دوستانو د بيا راژوندي کيدو زيرې ورکړ ترڅنګ ئې په نومورو کورنيو کې د يو نوي ویر لړۍ پيل سوې ده . اوس دغه کورنی هره ورځ د خپل دوستانو د راتلو شپې شميري . خوترڅنګ ئې دافغانستان ددولت څخه غواړي چې په دې هکله دي ژر تر ژره کوتلي اقدامات وکړي ترڅو دغه افغانان خپل هيواد ته له دپلوماتيکو ليارو را انتقال سي اوهم د مسعودخيلې او رهين مخدوم د محاکمې غوښتنه کوي .

له زياتو هڅو سره سره په دې وه نه توانيدو چې په هند کې د اوسني افغان سفير ډاکټر ننگيالي طرزي سره اړيکه ټنګه کړو

بل خوا د تورو تمبو ښاته افغان بنديانو پر افغان مطبوعاتو ږغ کړی چې دانساني اوافغاني احساس لمخي دغه موضوع تر نړيوالو غورونو ورسوي ځکه دشمالې ټلوالې دهندی اجيرانو او جنگي جنايت کارانو په شتون کې افغان دولت داس کاله د دوی ږغ وانه وريد .

په داسې حال کې چې افغان دولت په بهرنيو هيوادو کې له لويه سره د خپلو اتباعو په ساتنه او مرسته کې په پرلپسې ډول پاته راغلی ، په پاکستان او ايران کې دافغان مهاجرو زوروني او په ايران کې د افغان بنديان مخامخ په عامه اعدامول ئې هغه عيان پيښي دي چې بيانولو ته ئې اړتيا نه ليدل کيږي چې په ټولو کې ئې افغان دولت لاس تر زني تماشا ته ناست و او دی .

داچې ددغه بنديانو ږغ ته څوک مثبت جواب ويلای سي ؟ او ترڅنګ ئې دافغان دولت په دې پڅ عکس العمل مو دافغانستان د چارو شونکی نامتو ليکوال او ژورناليست عبدالباري جهاني وپوښتی هغه په دې هکله را ته وويل چې ((په اوسني وخت کې ددې په ځای چې ددولت څخه غوښتنه وسي بايد افغانان خپل ږغ دمطبوعاتو له لاري تر نړيوالو ورسوي ترڅو ملګري ملتونه او نوري اړوند ادارې ئې په هکله اجرات وکړي . اوس خو نه دولت ،نه پالمان او نه هم سفارتونه د افغانستان نمايندګي کولای سي ځکه ټول د بهرنيو دولتونو استخدام سوي اشخاص ورباندي واکمن دی تر افغانانو مخکې ورته دنورو ګټي مهمي دي ښاغلی جهاني زياتوي چې ښکاره مثال ئې د ايران سره دولسمشر کرزي هغه ژوري اړيکې دي چې هره مياشت په بوجبو ډالر په شخصي ډول ورته راليري بيا هم دئ دافغان بنديانو د اعدامونو مخه نسي پرې نيولای ځکه هغه دده غوښتنې ته اصلاً اهميت نه ورکوي داخو معلومه ده

چي هيڅکله د نوکر په خوله بادار اجرات نه کوي ددې ترڅنگ لوی څارنوالي ، دولت او پارلمان په ورو ورو په گونتنامو کي دافغان بنديانو په هکله غوښتنې راپورته کړه چي هيڅ چاڼي خبري ته ارزښت ورنه کړ ((. کله چي مو په حقوقي چارو کي پوه د افغانستان د نوميالي ليکوال ډاکټر روستار ترکي څخه په دې اړه وپوښتل چي که دولت دښاغلي جهاني په خبره ناتوانه وي ددې موضوع حقوقي اړخ او حل لاري به څه وي ؟ ډاکټر روستار ترکي را ته په تيلفوني خبرو کي وويل چي ((دغه موضوع دوه اړخه لري چي يو ئي سياسي اړخ اوبل ئي حقوقي اړخ دي په حقوقي اړخ کي خو لومړي هند هيڅ حق نلري چي دغسي يو تيري دی وکړي او دلته افغانان بايد سره ټول سي، ودريري او په هند کي داسي يو وکیل چي د هند دجزا په قانون، مدني قوانينو او اساسي قانون پوه وي ونيسي ترڅو دافغان بنديانو دغه مسله د محاکمو له ليارې حل کړي او په سياسي برخه کي دافغانستان دبهرنیو چارو وزارت مسوليت لري چي په ديپلوماتيکو لارو خپل فشارونه پر هند واريډ کړي تر څو دواړه اړخونه يوځای يو پرکنده حل لاره ايجا دکړي ((.

ښاغلي ډاکټر روستار ترکي په وينا دا معضله يوازي په هند کي نه بلکي په پاکستان ، ايران او نورو هيوادو کي هم روانه ده او دا کار دمطبوعاتو او عادي افغانانو ملاتړ ته اړتيا لري تر څو په بهر کي دافغانان ژوند ددغسي ناخوالو وژوغورل سي .

ها خوا په هند کي پرون يو افغان بندي مور ته دنوم او ځای دنه بنودلو په شرط په تيلفون کي ويلي چي دلته په زندان کي دغه افغانان دژونده دونه نا اميده دي چي ان اوس ئي دخپلو کورنيو دغرو نومونه له ياده وتلي ، له يوې خوا نژدې ۲۵ کاله دخپلو دوستانو څخه ورک دي له بلي خوا دهند په زندان کي دخپلو سزاو دپوره کيدو باوجود کلونه کلونه دتورو تمبو شاته پراته دي ، نوموړي په ځانگړې ډول له افغان ولسمشر څخه غوښتنه کوي چي که په ريشنيا دخپلي کورني دغرو سره مينه لري نو زمور او زمور دکورنيوغم دي هم وخوري .

پای